

D-FENS: Fialko, otvírej vrátka!

- CZ24 News | 6. února 2023

ČESKO: Úvodem bych poděkoval panu Mrcasikovi za [vyčerpávající rozbor „válečné“ legislativy a exekutivy](#). Článek vyvolal nejrůznější reakce a podle některých se těší oblibě i u úředníků centrálních úřadů, kteří se tak poprvé dozvěděli, jak funguje parlamentní demokracie.

Hlavní a pravděpodobně jedinou slabinou článku je, že důsledně vychází předpokladu právního státu a zachování funkce demokratických institucí. Co by se ale dělo, kdyby se u moci ocitla autoritativní vláda ovládaná silovými složkami, která obejde nebo znásilní systém parlamentní demokracie?

No počkat, a neděje už se to?

Zatímco se člověci v hospodách zabývali diskusemi nad tím, zda tvůj fízl je lepší než můj fízl, zcela nenápadně a ve stínu prezidentské volby pronesla vláda do parlamentu [návrh změny ústavy](#), který má vládě umožnit vyslat na 60 dnů ozbrojené síly mimo území České republiky, a stejně tak umožnit pobyt cizí armády na 60 dnů na území České republiky. To všechno pouze na základě rozhodnutí vlády, bez souhlasu parlamentu, který k těmto byl až doposud nezbytný.

ČÁST PRVNÍ

Změna Ústavy České republiky

Čl. I

V čl. 43 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 300/2000 Sb., odstavce 3 až 5 znějí:

„(3) [Parlament](#) vyslovuje souhlas

- a) s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky,
- b) s pobytem ozbrojených sil jiných států na území České republiky.

(4) [Vláda rozhoduje](#) o vyslání ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky a o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky. [Bez souhlasu podle odstavce 3](#) tak může rozhodnout nejdéle na dobu 60 dnů, jde-li o

- a) plnění závazků z mezinárodních smluv o společné obraně proti napadení,
- b) účast na mírových operacích podle rozhodnutí mezinárodní organizace, již je Česká republika členem, a to se souhlasem přijímajícího státu,
- c) účast na záchranných pracích při živelních pohromách, průmyslových nebo ekologických haváriích,
- d) [ochranu života a zdraví](#), ohrožení majetkových hodnot nebo bezpečnosti České republiky.

Z jakého důvodu by tak mohla vláda učinit? Na to je nejlepší se podívat na návrh ústavního zákona, zejména písmena a) a d). Zatímco první tři nevypadají nijak extra zneužitelně, písmeno d) je východiskem k extrémně nebezpečné situaci. Jeho formulace je natolik gumová, že by v podstatě umožnila vládě pozvat si „internacionální pomoc“ se zbraněmi v rukou v mnoha případech, někdy i zcela absurdních. Máme ještě v paměti zákazy vycházení nebo cestování mezi okresy a další výdobytky covidismu, které vláda také velmi intenzivně silově vymáhala.

Vláda by takto získala oprávnění, které nemá kromě uvedených 60 dnů téměř žádné omezení. Například by mohla cizí vojáky zvat na 60 dnů opakovaně, a to libovolněkrát a také tím způsobem, že by nekonečně 60-denních návštěv na sebe navazovalo. I zde si jistě vybavíme vládní „protipandemické“ lockdowny na pokračování, kdy bylo třeba „ještě čtrnáct dní vydržet“, případně na opakovaně vydávané vyhlášky, kdy ministerstvo zdravotnictví poté, co soud nějaké to jeho

legislativní veledílo zrušil, změnilo v textu nařízení pár slov a vydalo je znovu. Vojenskou účast ze zahraničí si může sjednat vláda v demisi nebo vláda před volbami tak, aby zajistila pro ní příznivější průběh voleb. Vláda kolaborující s nějakou cizí mocností může tímto způsobem jednoduše zlikvidovat suverenitu státu. Fantazii se při takto gumovém a široce pojatém ustanovení, jaké je přítomno v bodě d), meze nekladou.

Z důvodové zprávy se dozvíme, že použití takového ustanovení by bylo v podstatě na libovůli vlády, tedy „když budeme potřebovat“.

K. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Přijetí navrhované úpravy bude mít pozitivní dopad na bezpečnost nebo obranu státu, jelikož umožní vládě operativně rozhodnout o vyslání ozbrojených sil ČR na omezenou dobu max. 60 dnů i v situacích, kdy to dosud nebylo možné. Stejně tak umožní vládě operativně rozhodnout o pobytu cizích ozbrojených sil na našem území na omezenou dobu max. 60 dnů, pokud to bude situace vyžadovat.

Za přečtení stojí i [rozprava nad zákonem zákona](#), kdy se ministryni Černochové zjevně nepozdávalo, že s ní opoziční poslanci polemizují a zjevně to pokládá za něco nepatřičného. Dokonce to vypadá, že Černochové aktivismus nějakým způsobem quasiopoziční poslance probral a tak zatímco v prvním čtení se „opoziční“ ano téměř unisono zdrželo, nyní to vypadá, že vláda požadovaných 120 hlasů nedá dohromady.

Možnosti vládního ovlivňování a manipulace veřejnosti jsou s dobou před desítkami let nesrovnatelně větší, lze si tak vybavit libovolný počet scénářů ve stylu Vrtěti psem, které konečně povedou k nutnosti povolát vojenskou pomoc ze zahraničí na $n \times 60$ dnů, protože to „bude situace vyžadovat“. „Bratrská pomoc“ za pomoci armády má konec konců v naší zemi tradici. V roce 1968 „operativně vypomohla“ vojska armád Varšavské smlouvy. I zde se jednalo o zcela dočasnou událost, která se však poněkud protáhla.

Z ryze praktického hlediska, těžko si dovedu představit, že by se k nám „nakýblovala“ cizí armáda v nějakém velkém měřítku a po 60 dnech, pokud by tedy mezitím parlament její přítomnost neaproboval, se opět sebrala a odešla, protože je tady přece nelegálně. Mimoto mi není znám příklad, kdy by se na území naší země ocitla cizí armáda a bylo z toho něco pozitivního. Pokud přesto vláda má dojem, že bude potřebovat cizí armádní pomoc v případě živelných katastrof a technologických havárií, přestože ji zhruba posledních sto let nepotřebovala, bylo asi na místě, aby zákon upravující přítomnost cizích vojsk upravila tak, aby byl možný jen za těchto situací.

V obecnějším pohledu, jedná se o změnu dělby moci, transfer moci směrem od moci zákonodárné směrem k moci výkonné. Takový proces je obvyklý pro všechny totalitní režimy. Když se tedy vrátím k článku pana Mrcasika, budme rádi za status quo, chrání nás předtím, aby nás kolaborantská ze zahraničí ovládaná vláda zatáhla do nějakého průseru, ale tento status quo nemusí trvat věčně.

Celé téma, tedy tato změna Ústavy, létá pod mediálním radarem. Pokud o něm mainstreamová média kdy psala, pak se psalo přednostně o tom, že se jedná o vyslání vojáků, ale nikoli jejich přijetí. Jelikož s nástupem Pětikoalice došlo v podstatě k zániku zpravodajství, dozvídáme se tedy především, co si o tom máme myslet, než co to ve skutečnosti znamená. Veřejná polemika o této změně základního zákona a zásahu do demokratické volby moci se tak odehrává především na webech, které se označují jako konspirační.

Jedna věc mi není jasná. Co oni chystají, na co se takhle důkladně připravují. Místy jsem na

pochybách, zda naše země ještě ctí mír. Například poslanec Benda, opět takový parlamentní dealer bezpečnostních složek, v diskusi uvedl následující:

„(H)lavní důvod vkládání písmene d) byla skutečnost, že o některých věcech nechceme, aby se vědělo veřejně. Pokud chci zasáhnout na nějakém území, na moři, kdekoliv, nějakými vojenskými silami, tak přece to nemůžu nechávat hlasovat v Parlamentu, kde vím, že to bude všechno veřejné, že jsem to předem vykecal a že s žádným teroristou bojovat nebudu. A tohle úplně opomíjíte. Připadá mi to fakt nefér najednou do toho začít tahat válku, kterou rozpoutal Putin v Rusku, a zapomenout na ty skutečné důvody, které jsme tady diskutovali asi tak osm let.“

Žiju já v zemi, jejíž vláda vysílá různě po světě nějaké black ops, aby tam dělají špinavou práci pro ministryni Černochovou, Šlechtovou a další takové karikatury? Nebo je v běhu plánování zase nějaké další plandémie, při které už se tentokrát neponechá nic náhodě?

AUTOR: D-FENS

[ZDROJ](#)